

Sygn. akt VIII U 9/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy D. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o umorzenie należności z tytułu składek

na skutek odwołania D. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 10 listopada 2015r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie;
2. przekazuje do rozpoznania przez organ rentowy nowy wniosek z dnia 4 grudnia 2015r. odwołującego o przywrócenie terminu wpłaty kwoty niepodlegającej abolicji.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt VIII U 9/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 listopada 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999r. niepodlegające umorzeniu należało uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji z dnia 27 marca 2014r.

W odwołaniu od decyzji D. T., po ostatecznym sprecyzowaniu w toku procesu, wniósł o jej zmianę przez umorzenie nieopłaconych należności określone decyzją a dnia 27 marca 2014r. Ubezpieczony wyraził przekonanie, że brak było podstaw do odmowy umorzenia spornych zaległości, bowiem organ rentowy, mimo iż miał taką możliwość, to nie wskazał mu odrębną decyzją wysokości zaległości składkowych, nie podlegających umorzeniu, które miał on

uregulować w okresie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji z dnia 27 marca 2014r. Zarzucił też, że organ rentowy wysłał do niego korespondencję na niewłaściwy adres, co przyczyniło się do opóźnień w otrzymywaniu przez niego korespondencji, albo też jej nieotrzymywaniu w niektórych przypadkach. Wniósł również o przywrócenie terminu do opłacenia kwot zadłużenia niepodlegających abolicji, a także o określenie zaległości niepodlegających umorzeniu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i podtrzymał dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu podkreślił, że w decyzji z dnia 27 marca 2014r. określono jedynie zaległości podlegające umorzeniu, a równocześnie zawarto informację, że w celu uzyskania informacji w zakresie wysokości zaległości niepodlegających umorzeniu w postępowaniu abolicyjnym, należy wystąpić ze stosownym wnioskiem, czego odwołujący nie uczynił.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Gliwicach – Wydział Pracy i (...) ustalił następujący stan faktyczny:

D. T. prowadził działalność gospodarczą od roku 1989 w formie spółki cywilnej. W okresie od 31 marca 2012r. przedmiotowa działalność gospodarcza podlegała zawieszeniu.

Ubezpieczony od początku prowadzenia działalności podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności.

W dniu 27 lutego 2013r., tj. w okresie, kiedy jego firma jeszcze formalnie istniała jednak faktycznie nie prowadziła już żadnej działalności, D. T. złożył wniosek o umorzenie nieopłaconych należności z tytułu składek za okres od września 2005r. do października 2008r. na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą.

Decyzją z dnia 27 marca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. określił, iż według stanu na dzień 27 lutego 2013r. umorzeniu podlegają należności z tytułu składek:

- na ubezpieczenie społeczne za okres od kwietnia 2007r. do maja 2008r. w łącznej kwocie 8.751,80 zł;
- na ubezpieczenie zdrowotne za okres od czerwca 2007r. do listopada 2007r., od stycznia 2008r. do maja 2008r. w łącznej kwocie 2.476,52 zł;
- na Fundusz Pracy za okres od lipca 2007r. do maja 2008r. w łącznej kwocie 518,90 zł.

Warunkiem umorzenia ww. należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji wraz z odsetkami. W treści uzasadnienia wskazano również, że w celu dokładnego określenia wysokości należnych składek nie podlegających umorzeniu oraz naliczenia odsetek za zwłokę, należy wystąpić na piśmie do organu rentowego.

Kolejną decyzją z dnia 28 marca 2014r. organ rentowy umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym umorzenia nieopłaconych należności za okres 09/2005 – 03/2007 oraz za okres 06/2008 – 10/2008, do opłacania których skarżący był zobowiązany z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności.

W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że w wyniku rozliczenia konta płatnika składek ustalono, że nie posiada on zaległych składek na osobiste ubezpieczenia za okres (...) i (...). Ponadto wprawdzie za okres 09/2008 – 10/2008 posiada zadłużenie na osobiste ubezpieczenie zdrowotne, jednak nie mogą one podlegać umorzeniu, wobec nie posiadania za ten sam okres zadłużenia na ubezpieczenia społeczne. Z powyższych przyczyn postępowanie zainicjowane wnioskiem z dnia 27 lutego 2013r. należało w tym zakresie umorzyć z uwagi na jego bezprzedmiotowość, tj. brak należności podlegających umorzeniu, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o

umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą.

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 listopada 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił umorzenia należności z tytułu składek:

- na ubezpieczenie społeczne za okres od kwietnia 2007r. do maja 2008r. w łącznej kwocie 8.751,80 zł;
- na ubezpieczenie zdrowotne za okres od czerwca 2007r. do listopada 2007r., od stycznia 2008r. do maja 2008r. w łącznej kwocie 2.476,52 zł;
- na Fundusz Pracy za okres od lipca 2007r. do maja 2008r. w łącznej kwocie 518,90 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999r. niepodlegające umorzeniu należało uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji z dnia 27 marca 2014r.

Sąd ustalił ponadto w toku procesu, że wszystkie powyższe decyzje, podobnie jak i inna korespondencja kierowana do odwołującego, była do niego przesyłana na adres, jaki wskazał on we wniosku z dnia 27 lutego 2013r.

Odwołujący na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2016r. wskazał, że nie występował do ZUS o informację w zakresie ustalenia wysokości należności niepodlegających umorzeniu, bowiem był przekonany, że decyzja taka zostanie wydana z urzędu. Niezależnie od powyższego wskazał, iż faktycznie nie interesował się też stanem tych zaległości bowiem w tym czasie już faktycznie działalności zarobkowej nie prowadził i nie miał nawet środków na pokrycie ewentualnego zadłużenia, tym bardziej iż nie wiedział jakie to kwoty. W związku z tym dopiero w odwołaniu zawarł wnioski o określenie zaległości niepodlegających umorzeniu, a także wniosek o przywrócenie terminu do opłacenia tych należności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i przesłuchania odwołującego (k.9).

Strony nie zgłaszały wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Płatnik D. T. złożył 27 lutego 2013r. wniosek o umorzenie na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012r. poz. 1551). Organ rentowy w dniu 27 marca 2014r. wydał decyzję ustalającą jakie składki będą podlegały umorzeniu na dzień 27 lutego 2013r. Były to składki na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy. Organ rentowy informował o warunkach umorzenia składek wskazując, że warunkiem koniecznym pozytywnego załatwienia wniosku jest między innymi uregulowanie składek niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia. Z ustalonego w stanu faktycznego wynika, że D. T. winien był uregulować należności niepodlegające umorzeniu do dnia 4 maja 2015r., a tego nie uczynił. Nie przedłożył również informacji z urzędu skarbowego o braku zaległości. W tym zakresie stan faktyczny jest bezsporny.

Warunki umorzenia należności z tytułu składek określone są w art. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. 2012r., poz. 1551) zgodnie z którym:

Art. 1. 1. Na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999r. do dnia 28 lutego 2009r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych

1) która przed dniem 1 września 2012r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999r. do dnia 28 lutego 2009r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

2. W przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek.

3. W przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

4. Wniosek o umorzenie można złożyć w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Jeżeli decyzję o podleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym lub decyzję o wysokości zadłużenia z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, o których mowa w ust. 1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyda po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, wniosek o umorzenie można złożyć w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się tej decyzji, chyba że termin określony w ust. 4 jest dłuższy.

6. Umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

7. Umorzeniu podlegają również należności, o których mowa w ust. 1 i 6, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostały rozłożone na raty i nie zostały opłacone do dnia złożenia wniosku o umorzenie. Należności te podlegają wyłączeniu z umowy o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty. Warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po opłaceniu pozostałych należności objętych umową.

8. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

9. W przypadku prowadzenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo wszczęcia po dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, postępowania w sprawie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w ust. 1 w odniesieniu do osób zgłoszonych do tych ubezpieczeń przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność albo spółki, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, postępowanie, o którym mowa w ust. 8, ulega zawieszeniu do dnia uprawomocnienia się decyzji w sprawie podlegania tym ubezpieczeniom.

10. Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za

okres od dnia 1 stycznia 1999r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

11. Niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8.

12. W przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczony termin ich płatności, warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

13. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o:

1) umorzeniu należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - po spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12, lub

2) odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12.

14. W okresie od dnia złożenia wniosku o umorzenie do dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 13, postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu. Do postępowania egzekucyjnego nie stosuje się art. 823 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. - Kodeks postępowania cywilnego.

15. Bieg terminu przedawnienia należności, o których mowa w ust. 1, 6, 10 i 12, ulega zawieszeniu na okres od dnia złożenia wniosku o umorzenie do dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 13.

16. Od decyzji, o których, mowa w ust. 8 i 13, przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i na zasadach określonych w art. 83 ust. 2, 3 i 5-7 ustawy wymienionej w ust. 1.

17. Zakład Ubezpieczeń Społecznych niezwłocznie przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 13 pkt 1, dyrektorowi oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako organowi egzekucyjnemu, naczelnikowi urzędu skarbowego lub komornikowi sądowemu w celu wydania postanowienia o umorzeniu kosztów egzekucyjnych.

Należy przeanalizować warunki konieczne do umorzenia składek.

Pierwszym warunkiem jest złożenie wniosku o umorzenie nieopłaconych składek w okresie od 1 stycznia 1999r. do 28 lutego 2009r. Ten warunek D. T. spełnił.

Drugi warunek to złożenie wniosku w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy to jest do dnia 14 stycznia 2015 roku. Ten warunek również został spełniony.

Trzeci warunek to wydanie decyzji określającej warunki umorzenia przez organ rentowy. Taka decyzja została wydana w dniu 27 marca 2014r. W tym miejscu warto zwrócić uwagę na treść wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 grudnia 2014r., zgodnie z którym „ustawa z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność wyraźnie przewiduje dwa postępowania prowadzone przez ZUS, które kończą się wydaniem merytorycznej decyzji, a mianowicie postępowanie w sprawie określenia warunków umorzenia należności oraz postępowanie w sprawie umorzenia należności. Ustawa nie daje podstaw do wydania jednej decyzji o charakterze warunkowym. W decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej powinny zostać określone nie tylko kwoty należności z tytułu nieopłaconych składek i innych należności wymienionych w ust. 1 i 6, podlegające umorzeniu, ale również warunki umorzenia, o których mowa w przepisach ust. 10 - 12 art. 1 ustawy. Zakład Ubezpieczeń

Spółecznych obowiązany jest w decyzji z art. 1 ust. 8 warunki te określić, tzn. skonkretyzować poprzez podanie kwot niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP, FGŚP i (...) za okres od dnia 1.01.1999r., do których opłacenia jest obowiązany wnioskodawca wraz z wszelkimi kosztami dodatkowymi wymienionymi w ustawie oraz poprzez wskazanie terminu, w jakim należności te podlegają spłacie.”

Decyzja z dnia 27 marca 2014r. nie zawierała informacji o składkach niepodlegających umorzeniu. Stała się decyzją prawomocną. Ma rację organ rentowy, że decyzja stała się decyzją istniejącą w obrocie prawnym.

Czwarty warunek to nieposiadanie na dzień wydania decyzji o umorzeniu należności bądź odmowie umorzenia należności niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych za okres od dnia 1 stycznia 1999r. oraz należnych od tych składek opłaty prolongacyjnej, od z kosztów upomnienia, opłat dodatkowych. Odwołujący posiadał zaległości na dzień wydania decyzji odmawiającej umorzenia składek.

Piątym warunkiem jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji o umorzeniu składek bądź odmowie umorzenia składek kosztów egzekucyjnych naliczonych przez naczelnika urzędu skarbowego. Ubezpieczony stosownego zaświadczenia nie przedłożył.

Szósty warunek to spłata niepodlegających umorzeniu należności w terminie 12 od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia. Odwołujący twierdził, że w tym terminie nie posiadał wiedzy, w zakresie wysokości zaległości do spłacenia ponieważ organ rentowy nie poinformował go o tym. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w przytoczonym wyroku stwierdził, że skoro ubezpieczony nie był poinformowany w decyzji warunkowej o wysokości i rodzaju składek nie podlegających umorzeniu to termin 12 miesięcy nie rozpoczął biegu. Jednakże stwierdzić trzeba, że w niniejszej sprawie organ rentowy nie mógł w decyzji z dnia 27 marca 2014r. określić wysokości składek niepodlegających umorzeniu, bowiem odwołujący nadal prowadził działalność gospodarczą i nie opłacił składek za okres przed wydaniem decyzji warunkowej z 27 marca 2014r. Nawet w sytuacji określenia przez organ rentowy wysokości zaległości niepodlegającej umorzeniu, jej wysokość byłaby nieaktualna w dacie prawomocności decyzji. Organ rentowy mógł co najwyżej wskazać należności główne na dzień wydania decyzji bez określenia odsetek, opłat dodatkowych. Ich wysokość ustala się na dzień dokonania wpłaty.

Zdaniem Sądu, wiążący dla stron jest 12-miesięczny termin od daty prawomocności decyzji. Decyzja wywołuje skutki w niej przewidziane i termin zaczął biec. W przypadku wątpliwości co do wysokości należności płatnik winien był w zakreślonym ustawą terminie wezwać organ rentowy do określenia zobowiązania. Wówczas postępowanie abolicyjne ulec winno zawieszeniu do czasu wyjaśnienia spornej okoliczności, a co za tym idzie termin 12- miesięczny uległby przerwaniu (zawieszeniu). W niniejszej sprawie odwołujący w terminie zakreślonym ustawą i decyzją z dnia 27 marca 2014r., nie podjął żadnych czynności zmierzających do ustalenia wysokości zobowiązania. Nie doszło do przerwania 12- miesięcznego terminu.

Jedynie łączne spełnienie wszystkich warunków opisanych w art. 1 daje podstawę do umorzenia należności na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012r. Brak było podstaw do uwzględnienia odwołania, bowiem umorzenie składek jest możliwe jedynie w sytuacji, gdy osoba nie posiada zaległości z tytułu składek niepodlegających umorzeniu. Bezsporne w sprawie jest, że D. T. w zakreślonym terminie 12 miesięcy tj. do dnia 4 maja 2015r. takie zaległości posiadał. Co więcej jak sam przyznał, nie miał w tym czasie dochodów, nie był więc w stanie zapłacić należnych kwot.

Wyrok wydano na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Sąd miał też na uwadze, że D. T. zawarł w odwołaniu wniosek

o określenie zaległości niepodlegających umorzeniu, a także wniosek o przywrócenie terminu do opłacenia tych należności.

Stosownie do treści art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 25 maja 1999r. (II UKN 622/98), iż nie jest możliwe merytoryczne rozpoznanie sprawy przez sąd z pominięciem organu rentowego i bez umożliwienia ustosunkowania się przez ten organ, jako powołany do podejmowania decyzji w pierwszej instancji w przedmiocie ewentualnych uprawnień wnioskodawcy. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował.

W rzeczywistości bowiem, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, nie działa w zastępstwie organu rentowego i nie ustala prawa do świadczeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. art.477¹⁰ § 2 k.p.c. postanowił jak w punkcie drugim sentencji.

(-) SSO Joanna Smycz